

SÜG-PRESS

Teatريفestivali eriväljaanne

Märts 2011

20. Saaremaa Miniteatripäevad

Number 300

Sisukord

LK2

Vaataja pilguga kolmest teatripäevast

LK3

Järgneb Vaataja pilguga kolmest teatripäevast

Rääkivad faktid

LK4

Uus tulija - Vallo Kirs

Vana olija - Indrek Saar

LK5

Žüristid teavad, et teatris ei ole kõik võimalik ja annavad mõned näpunäited võimalikkuseks

LK6

Järgneb Žüristid ...

LK7

Kirke Algma: "Ma loodan, et mu esimene kord lavastajana läheb hästi."

Bussijuhtide pommitamine

LK8

Täida ise!

SÜG24

LK20

Täna öösel kell 01.21 liitus toimetusega kevad

Mehike kaugest minevikust

Laur ja Marta Vatsfeld

Teatrimehike, kes on inimestega liitudes siin maakeral eksisteerinud enam kui 4500 aastat, on tagasi Saaremaal! Paljud tähetargad on arvanud, et mehikese taasilmumise põhjuseks on 19. märtsil maakera imetlusväärne lähedus Kuuga ... Teised aga leiavad, et teatrimehike on tulnud tähistama Miniteatripäevade täisealiseks saamist. Nimelt on 20 aastat see iga, mida selleaastasest suurest maavärinast räsitud jaapanlased peavad parajaks, et alaealisest saab täiskasvanu. Täiesti kindel on siiski see, et mehike on ikka ja jälle kolm päeva aastas Saaremaal, et dirigeerida siinset kultuurielu.

Noorena alustas Teatrimehike oma teekonda Vana-Kreekas, millest pidi saama nii Euroopa kui terve maailma kultuurihäll. Pikka aega lubas mehike amfiteatri lavale ainult suuri karvaseid Kreeka

mehemürakaid, kes maske kandes etendasid sealset eluolu. Teatrimehike armu ei andnud – kui mehed on teatrimaailma eesotsas, peavad ka karistused vastavad olema. Kriitikalaine asemel külvas publik allapoole ootusi jäänud näitemehed üle toidu, halvimal juhul ka kividega.

Teatrimaailm on läbi ajakoridori liikudes küll kõrvale heitnud barbaarsused, kuid on jäänud komme korraldada annuaalseid vaatamänguüritusi rahva kokkutoomiseks. Vanematel aegadel põhjustas Teatrimehike ärevussaginaid Ateenas, kus lausa kaks korda aastas ühineti, et Dionysose auks teatrietendusi näidata. Võistlustulle lubati astuda kolmel tragöödia- ning komöödiaautoril. Täna teatrimaailmas on lubatud vabamad käed: Saaremaal näeb kuue trupi asemel kahtekümmet, proovida võib kõiki teatrižanre ning lavale tohivad astuda ka naised!

Tänavused žüristid

Istuvad vasakult: Andres Raag, Indrek Saar, Piret Rauk, Gerda Kordemets, Vallo Kirs
Seisavad vasakult: Viljar Aro, Jaak Allik, Toomas Lõhmuste, Arne Mägi, Rait Avestik

Vaataja pilguga kolmest teatripäevast

Janne ja Jaana Albert

Esimene päev

SÜG Kreputlased "Tarkus tuleb tasapisi"

Alanud koolivaheaja esimesel päeval viisid Kreputlased meid külastama armsaid ja vähemarmsaid mälestusi kooliajast. Nende näidend "Tarkus tuleb tasapisi" algas esimesest klassist, õpetas selgeks tähestiku. Järgnesid kasvamisvaludest rusutud põhikooliaastad, mil õppimine muutub teisejärguliseks ning sellesse suhtutakse halvustavalt. Kõigile tuttavad probleemid olid selgesti kajastatud. Etendus kandis tugevat omakoolilikku patriotismi – näitlejad kandsid SÜGi koolivormi ning kõlas ka koolihümn. Publikule meeldejäävamaiks tsitaadiks oli tõdemus: "Loll olla on loll, kuid tarkus tuleb tasapisi."

Tallinna 32. KK "Mina, naine!"

Miks naised pingutavad üle ja muudkui tööd rügavad? Vastus on lihtne: et muuta maailma paremaks, see kõik on n-ö ürgemalik instinkt. Naiste olukorrast ühiskonnas just antud etendus rääkiski ja ülevaade anti kolmest erinevast vaatenurgast: ema, ärinaise ja noore elujanulise naise omast. Meessoost vaatajad leidsid, et etenduses kajastatud probleemid vastavad tõele. Mehed ei tea ega tunne paljutki, mida naised, näiteks seda, milline on sünnitusvalu.

Paide ÜG Maski Taga "Tunnete lugu ... Alkiri!"

"Õelge enda arvamus välja!" kuulutas Paide Ühiskooli gümnaasium etenduses "Tunnete lugu ... Alkiri!". Lavale olid toodud mitmed probleemid, alustades pereelust ja lõpetades valimistega. Publikule jäi loo õige sisu segaseks, sest lugu-loos-süžee kaotas piiritunnatuse. Paljulubav algus muutus peagi sasipuntraks, kus lavale toodud probleemid jäeti lahendamata.

Tallinna THK NT "Neonatalism"

Tallinna THK Noorteteater etendas loo viiest sündimata lapsest. Igaüks kirjeldas enda soove ja oodatud elu. Räägiti lihtsatest asjadest, mis meie jaoks niivõrd tavalised tunduvad, kuid neile, kellele täit elu ei ole võimaldatud, niivõrd olulised on. Etenduse eluline temaatika oli kohati mõnele vaatajale liiga tõsine ja mõtlemapanev. "Ma oleks armastanud oma ema" oli etenduse läbiv sõnum nii ülistaval kui ka naeruväärival toonil.

SÜG Krevera "Neli hetke saarel"

"Saar on, saar jääb, saar olema peab," kõlas muusikaline vahepala kardinat tagant. Tätte ainetel põhinev lugu oli küll väga hea tükk, kuid nii mõnelegi vaatajale

seedimist nõudev. Teatritrupile omase luulelisusega etendati nelja lugu, milles põimusid armastus, armukadedus ja lahkumine. Krevera tõi lavale neli aastaega koos mandriit tulnud külastajatega, just nagu Minitheatripäevad toovad Saaremaale kokku kooliteatrid. Võib olla mõtlevad meiegi tuttavad: "Kurat teab, kuidas neil seal saarel läheb!"

TeatriPolygon "Üleelusuurused"

Kahtlemata esimese päeva omapäraseim etendus TeatriPolygonilt, kes kasutas loo jutustamiseks tantsulist tegevust. Ühistööna valminud näidendis kasutati mitmeid Eesti meediast läbi käinud isikuid, kuid kahjuks jäi see paljudele vaatajatele liialt arusaamatuks.

Deiri ja Iiri Osmaljan

Teine päev

Jüri Gümnaasiumi Vaba Valik „Kümme valget neegrit“

Teise päeva varahommikul kõditas publikumi neuuimaseid meeli põimik erinevatele sihtgruppidele mõeldud anekdoote. Piitsa said iga vähemuse esindajad. Me pole küll antisemiitlikud kirjaneitsid, ent - olgem ausad - see gaasi järele lehkav juudinali võttis tilgad püksi küll.

Rakvere Realgümnaasiumi Karla „Omaküpsutatud kook“

Tõnis Sestverk, superstaarisaate kohtunike triumviraadi rollis, leidis, et ta lõõrivaks masehullutavaks iidoliiks mitte teps ei kõlba. Meie siin ajalehetoimetuses arvame, et Tõnise tõredad *alter egod* ei tea, millest nad räägivad. Poiss laulis nagu looduse ilust kannustet Vanemuine!

Etendus oli eraldiseisvate tükkidena võttes rabavalt hea, kuid stseenitelliseid terviklikuks kultuurimüüriks siduv mõrt jäi paljude vaatajate jaoks pisut püdelaks.

Tallinna 32. Keskkooli 12. klass „Hirm - argipäeva luupainajad“

Kolme noore etteaste tõi rahvani kurioosse armunelinurga telgitagused, siseheited, salasooivid-mõtted, mida ei söandatud valjul häälel välja öelda ...

Meeril-oli-väike-tald-stiilis lesbipaari mõlemas osapooles tärkasid etenduse vältel kirglikud tunded vastassugupoole vastu. Lavastus oli julge, pretensioonikas ja ülimalt kaasahaarav, väga veenev

näitlejatöö.

Saaremaa Ühisgümnaasiumi Kreisis

„Need kirjad...“

Me ei tea kedagi, kes teaks kedagi, keda Tammsaare külmaks jätab. Teise päeva ainsa monoetenduse härras siirus vaigistas saalisviibijate läkakõhahood tõhusamalt kui Decatylen. Kuulu järgi lüpsis Helina Eisti liigutav eneseväljendus auditooriumi muidu nii oh-kui-tihketest-pisarajuhadest soolase silmaveenestegi välja.

Rakvere Gümnaasiumi Teatriansambel

„Mina ja nemad“

Sarmikas pereisa viib koju SÜG-Pressi favoriitambri trofee tänu kõmin-kõlalisele

häälele. Oli värskendav vahelduseks oma oimuriilidel võrsuvad raskekoelistest näidenditest rammestunud mõttenäsad välja lülitada ja jälgida ühetimõistetavat spektaaklit, pilgus valitsemas tühjus, mis omane igikeltsa tardunud tundrale.

KutiMuti Studio „Kaunitar ja koletis“

Tänu sellele koreograafiliselt võrtsitatud pärlile jõudis grupp pedagooge arusaamisele, et on siiani elanud pimeduses ja et lapsepõlvest tuttavad muinaslood on eranditult kõik roojase tarbimisühiskonna pealiskaudsusele rajatud. Terane silm võis täheldada lavalaudadel kehadublanditrikinäidmeid mõjuvaid identseid kaksikuid, kes, muide, figureerivad ka käesoleva ajalehe „Süg24“ nupukeses.

Viimsi Keskkooli K.O.K.K „Armastuse

odüsseia...“

Etenduse sisu oli nutma ajava ning teravahaisulise köögivilja kombel siiruviiuriline, enamikule meist vähemalt lendas mõtte tõrts liiga kõrgetes sfäärides. Miraakellik algus ja lõpp imponeerisid aga pea kõigile, kelle arvamus küsida võtsime. Pealtvaatajate hingekeeli puudutas noormeeste sügavuti lainetav kahekõne laevadest kui mere silmadest.

Saaremaa Ühisgümnaasiumi Kreisis

„Vetelkõndimisest“

Näidendi teksti- ja teemavalik langes publikule õhkorra sürpriisvihmana. Keelekesega hellalt ulmevaldkonna piiri ääres asuvaid läänimaid nolpsavad noored näitlejatarid olid piitsulnid nagu telerist tuttava Alari Kivisaare kohvrite raskuse all ägisevad pulkjad modellitarid. Madalat profiili hoida proovinud meesisikud kandsid endale asetatud

taustaelemendifunktsiooni giljotineerivalt. **Jõgeva Gümnaasiumi Liblikapüüdja „Ükskord Moskvas“**

Malbe nimega trupp pettis kõigi kujutelmi, tuues kabuhirmutet vaatajani groteskselt peletisliku lojusetapuloo, mis nii hilisel kellajaal suisa verdtarretavalt mõjus. Ootamatult nõrritatud publikuni ei küündinud kurtumma tegude tagamaad: milleks tappa väidetavalt armastatud koer ja naasta koju penitult, saba jalge vahel? Tontlik-müstilisel põhjustel löi saalisviibijaisse maavärinamõõtu piinlikult lämmitav äkkkõhalaine, mis heitis kahtlusevarju tõigale, et viibime teatris.

Laur Vatsfeld

Kolmas päev

Kuressaare G „Kuidas maa, nõnda rahvas“

Kuressaare gümnaasiumlased esitasid meile loo paljudest rahvustest ja nendevahelistest suhetest. Igal rahval on omad kombed ja erinevused ja nende tõttu tekivad ka konfliktid. Kas peaksime jätkama mineviku olustikku või üritama olla tolerantsemad? „Kuigi me tundume erinevad, oleme kõik ühtemoodi!“

Kolga KK Kohal-olijad „Kelle nalli?“

„Millised sukad ma peaks jalga panema?“ külvab paanikat üks paljudest Elvistest laval. „Kelle nalli?“ oli tükk absurdsustest, jaburdustest ja lollustest. Kuigi etenduses oli ka elegeilisi stseene oli vaieldamatult tegemist viimase päeva ja vaieldatavalt Miniteatripäevade jaburaima tükiga.

Rääkivad faktid

Krista Tuuling

- Jaak Allik, Tõnis Kipper ja Viljar Aro
- tõelised minikate patrioodid
- 20. sünnipäev on Saaremaa Miniteatripäevadel
- 23 – rekordarv etendusi aastal 2002
- 44 erinevat žüriiliiget on küllastanud vabariiklikku teatrifestivali
- 207 erinevat etendust kokku on vaatajateni jõudnud.
- 300. SÜG-Press ilmus Miniteatripäevadeks

Uus tulija - Vallo Kirs

Kerttu Kopliste

„Tere! Minu nimi on Vallo Kirs, ma olen Rakverest pärit, seal sündinud, ning väga uhke selle üle!“ kostus selleaastase Saaremaa Miniteatripäevade noorima žüriiliikme suust kohe pärast seda, kui diktofon tööle pandi.

Milline on esimene kokkupuude lavaga, mis Sulle meenub?

“Memme musi”. Mängisin kuskil esimeses-teises klassis teist jänest. Sellest mäletan ma nii palju, et seal olid väga kihvtid illustratsioonid. Kui me koolis lastetükki tegema pidime, oli mul esimene mõte “Memme musi”, just nimelt nende mälu-piltide pärast.

Aga üldse seotus teatriga – kui kaua? Ikka väikesest peale?

Tegelikult seitsmendast klassist alates. Enne seda olin täielik sportlane. Mängisin jalgpalli. Kujutasin ette, et jätkan oma karjääri Levadias (*Jalgpalliklubi FC Levadia Tallinn - toimetus*). Aga siis tuli pööre – Aili Teedla kutsus mind näiteringi ja hakkasin paralleelselt sellega tegelema. Ja sellest pisikust enam lahti ei saanudki.

Milllega Sa hetkel tegeled?

Hetkel õpin Viljandis. Kultuuriakadeemias.

Praegune vaba aeg kooli ja kõige muu kõrvalt – kui seda ikka on?

(*Mõtleb*) Nii palju, kui seda on, siis teen proove. Tegelikult, kui nüüd täitsa ausalt öelda, siis ma päris palju aega veedan lihtsalt oma tüdrukõbraga. Ilus oleks öelda, et ma harjutan kitarri ja... mingeid selliseid asju. Aga seda ma tegelikult väga palju ei tee. Kvaliteetfilme vaatan. Loen. Viimasel ajal olen just näidendeid lugema hakanud. Meil oli jänes mingil hetkel. Temaga tegelesin ka.

Kas pärast keskkooli oli Sul kindel plaan näitlemisega tegelema hakata?

(*Konkreetset*) Ei. Ma algselt plaanisin endale ühe aasta vabaks võtta... mõtlemiseks. Siis ma läksin Tartu Ülikooli ajalugu õppima, et seda elu seal proovida. Aga ma tundsin, et sellest ei piisa, et see pole päris see. Alles seejärel läksin Lavakas (*Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia Lavakunstikool - toim*) ja Kultuuriakadeemia (*Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia - toim*) katsetele.

Kui palju Sa ise teatris käid? Mõned lemmiklavastused?

Ma katsun praegu Tartu Uuel Teatril näppu pulsi peal hoida. Käin nende lavastusi vaatamas ja uurimas. Tartu on mulle paraku kõige lähemal ka hetkel. Tallinnas jõuan vähem käia. Muidugi seal käin ka NOs (*Teater NO99 - toim*) ja Von Krahlis, mis on veidi südamelähedasem. Praegu mulle meeldibki enim Tartu Uus Teater, viimastest

lavastustest “Ird, K” ja “Volkonski viimane suudlus”.

Oled miniteatripäevadel enne ka käinud. On Sul mingeid eredamaid mälestusi?

Esimesena tulevad igasugused lollused meelde. Kui neid nüüd väga mitte meenutada, siis mäletan, et me olime Tõnis Niinemetsaga, kes praegu õpib minu vanemal kursusel Kultuuriakadeemias,

Vallo vannet lugemas

nagu sukk ja saabas. Meil olid isegi oma särigid. Me mõtlesime, et me pole päris Sukk ja Saabas, et mis nimed need võiksid olla. Kas Tipp ja Täpp või midagi muud sellist. Aga siis me leidsime mingid tegelased – Pat ja Pattasson. Mis siis, et keegi meid kunagi nii ei kutsunud. Mina olin Pat ja tema oli Pattasson. Vot selline seik siis.

(*Üritab meenutada*) Kui me 12. klassis käisime, olime oma truppi uued liikmed just vastu võtnud, kes olid kuskil 7.-8. klassis, nüüdseks on nad 11.-12. klassis. Tulime jälle Saaremaale. Me ei lubanud uutellollusi teha ja hoidsime neid vaos. Piltlikult öeldes lasime neil seina ääres istuda, samal ajal, kui ise lõbutseime. Kummaline, kuidas aeg vahetub – kui meie ära läksime, siis me kuulsime pärast, kuidas nemad nautisid seda tühjaks jäänud trooni. See ongi minu arvates põnev, et nüüd saan ma selle žürii tooli ka ära maitsta. Ja ongi rotatsioon täis.

Ma arvan, et ma ei eksi, kui ütlen, et oled ka lavastamisega tegelema?

Jah, ma õpingi tegelikult lavastamist. See tähendab seda, et näitlejaülesannete kõrval täidan ka lavastajaülesandeid ehk siis teen topeltasju. Ideaalis ma lõpetangi nii lavastaja- kui näitlejapaberitega.

Oskad Sa end nii 15 aasta pärast ette kujutada?

Mul on kolm eluideaali, kuidas elada. Üks

oleks see, et ma olen juura lõpetanud ja tubli isa ning edukas äriimees. Teine on see, et ma olen kuskil väikeses linnas ajalooõpetaja. Ja kolmas see, et ma lavastan-näitlen ja kui ma ära väsin, siis mingil ajal võtan pool aastat vabaks ja õpetan ajalugu. Siis lähen jälle oma kutsumuse juurde tagasi. Ma tunnen ikkagi, et minu kutsumus on teatris töötada. Sealt kõrvalt miks mitte film ja näitlemine: minu jaoks käivad nad kõik käsikäes.

Vana olija - Indrek Saar

Janne ja Jaana Albert

Pärast lõputuna näivat tagaajamist suutis ajalehenurgake kinni haarata Indrek Saare pintsakuhõlmast ja paar sõna juttu ajada nii poliitikast kui miniteatripäevadest. Allpool kajastame kauaaegse žüriiliikme mõtteid teatrist.

Mis toob Teid siia tagasi? 13 aastat on ikka päris pikk aeg!

See on hea võimalus efektiivselt samastada iseenda jaoks teatritegemist. Ja tegelikkuses saab iseendast kui teatriinimesest palju paremini aru. Siin ikkagi väljenduvad korduma kipuvad vead. Üks ühtemoodi, teine natuke teistmoodi, kuid kui nad kokku panna, siis nad on sarnased. Kui sa intensiivselt näed neid erineva nurga alt, noorte pealt isegi paremini must-valgelt, siis see aitab sul endal oma mõtetes asju palju selgemaks mõelda. Nagu Viljar (*Aro-toimetus*) väga kenasti avamisel ütles: “Kasvada!”

Mis te arvate sellest, et Teid on mitmeid kordi lemmikžüriiliikmeks valitud?

Ma kuulsin jah enne, et ma pidin olema kõige rohkem kordi valitud. See on väga tore. Iseenesest ma olen endale lubanud seda, et ma ei ole alati olnud kõige viisakam tagasisidet andes. Ma olen olnud aus: olen mõelnud, et vahel liigagi aus. Kindlasti olen kogemata kellelegi haiget teinud. Aga ilmselt siis mingil määral eelistataksegi või oodatakse, et sa peegeldad sõnadega karmilt seda, mida näinud oled.

Eelmise aasta lemmikžüriiliige

Žüristid teavad, et teatris ei ole kõik võimalik ja annavad mõned näpunäited võimalikkuseks

Merle Rekaya ja Hegne Pupart

SÜG Kreputlased kompositsioon „Tarkus tuleb tasapisi“

Rita Ilves: Tegemist on „Tuulelasteks“ valminud etendusega. Plaani polnud festivalile tulla, aga et mitte ajakava kaheksas kord ringi teha, panin lapsed mängima.

Nii tekst kui ka idee jõudsid kohale. Hea diktsioon. Tempo paigas, kuulati oma partnerit. Väga hästi suutsid need keerulised sõnad nagu ühest suust selgelt ja arusaadavalt välja öelda. Hea ansambli töö. Rõõm ja enda kohalolek pole kaduma läinud. Tervik oli paigas, noorte silm säras, väga raske on millegi kallal norida. Mulle meeldib pealkiri, see sobib kooliteatri etendusele. Tunda on, et siin antakse esimesed tarkused selles eas. Ma näen, kuidas mõtestatult öeldakse teksti, see on meeletult tähtis

Tallinna 32. KK „Mina, naine“

Marika Reinmann: Tahtsime teha tükki, kus neiu saaks mitut karakterit teha. Eesmärk oli öelda, et igas kasvavas naisterahvas on mitu karakterit. Minu jaoks on selles materjalis palju öeldud, naises on mitmed küljed ja erinevatel hetkedel need küljed peegelduvad.

Meie arvates olete potentsiaalsed näitlejad, hea diktsioon, noored ja säravad, suutsite hästi väljendada. Siirus oli trumbiks. Materjalivalik oli vale, Murutar oli seda paksudes värvides käristanud. Lõpp ehe ja ilus, kuna viimane karakter oli tüdruk tema ise.

Minu jaoks on naise erinevatest rollidest rääkimine teistsugune kui karakteri loomine. Teine asi on rääkida pihtimuslikku lugu, see õnnestub, kui on väga isiklik taust. Noor tüdruk ei saa katki hammustada neid Murutari loos olevaid teemasid. Tekkisid käärid, katet ei olnud ja nägime väga palju mängitsemist, millel ei olnud mingit sisu. Kahju, et riie lahti ei läinud. Absoluutselt ideaalne oli hoopis muusik.

Paide ÜG Maski Taga „Tunnete lugu... Alkiri!!“

Marju Mändmaa: Selle loo saamisel on kolm väikest taustalugu: küsisin, millest noored tahavad rääkida - tahtsid omaette-elada-teemat; poisid mõistsid kirjanduse tunnis hukka Katku Villu, et jätab oma lapse üksinda; 11. klass kirjutas kõne vabalt valitud teemal ja kaks kõnet tuli näidendisse. Lahkasime neid kõiki teemasid.

Raam oleks võinud puhtam olla, kuigi oli hea. Lavapiilt oleks võinud olla leidlikum. Tervikvormi polnud. Ei kostnud hästi, kuna ei pannud tähele, kas suund on ikka saali. Laval peaks liikuma vaid eesmärgi tõttu. Soovitus, kui laval on mitu näitlejat, peaks sarnase tugevusega hääli olema. Tooli otsa ronimisel polnud mingit loogilist põhendust. Tore, et poliitik lõpuks hüteeriasse sattus. Publik pidi ise kõvasti pingutama, et terviklikku lugu saada. Puudus dramaturgiline vormistus.

Üks detail, mille kallal norida: tuleb harida muusika suhtes, tekstiga laul kannab tähendustega sleppi. Muusikalised pausid on liiga pikad, märgi saab rutem kätte Põrandal vähkremised saalist vaadates mõjuvad kummaliselt.

Selge taotlus sotsioloogilise teatri poole tegi mind rõõmsaks! Usaldage noori tekstiloomes! Edu!!

Tallinna THK NT „Neonatalism“

Rainer Verner Samolberg: Mul olid sellest etendusest pildid peas, isiklik kokkupuude tõi selle esile. Iga monoloogi kirjutas lugeja ise! Esimene tükk!

Kõik tekstid enda kirjutatud, enda unistused, selle pärast lihtsam etendada. Teema, millel võib väga libastuda. Hea, et julgesite. Teema olete enda jaoks hästi lahti rääkinud. Kõik monoloogid olid perfektselt esitatud – hoidsid pisarad sissepoole, vältisid suuri plahvatusi. Pilt oli üleliigne! Superilusad monoloogid, julgemalt tõstke silmad üles. Tõenäoliselt võib Eesti iive paraneda

Olen kade – lahe kamp! Siirus! Nad rääkisid, nagu lugu oleks sündinud kohapeal. Sinna poleks videot vaja olnud. Väga piiripealne! Siirus on alati see, mis õigustab. Mulle meeldis, väga elegante. Jäi mulje, et nad on täiskasvanud maailmavaataga karged inimesed, mulle meeldis nende suhe materjali. Trump oli lihtne: elujaatav, vaatamata traagikale.

SÜG Krevera „Neli hetke saarel“

Rita Ilves: Ma ei mäleta, millest lugu alguse sai, üle poole trupist on esimese aasta inimesed. Karakterite loomisega tegelemine, üks ja sama tegevuskoht, mõtlesime, mis seal võiks juhtuda, rand jõudis saareni. Miks Tätte, kuidas meie ilma Tätteta?

Ei meeldinud, et tuntud tekstide vahel oli veel sõnu ja väljendeid. Kui midagi on liiga palju, siis hakkab vastu mängima. Luule vägi kahvatus. Brilljantsed pisikesed episoodid. Viimasest lihvist jäi natuke puudu. Orgaaniliselt väga hea huumorimeel. Tugev trupp.

Asi läks lohisema, sest kõik võtsid endale meeletult aega. Dialoogi andmine luulevormis on raske. Selle lavastuse puhul tahtsid noored rütmi hoida ja dialoog ei toiminud.

Teatripolygon „Üleelusuurused“

Virko Annus: Teatripolygon on erahuvikool, noored tulid, ülesanne: leida jupp teksti meediapersoonist. Igale sõnale oma liigutuse leidmine. Püüdsime seda protsessi peegeldada teistele.

Nagu *performance*. Liigutused seadsid ise. Enamikel – kordussõna, kordusliigutus. Oluline on oma ruumi tajumine ja silmad peavad olema ka selja taga. Ärge tapke oma partnerit, kellel on parasjagu monoloog! Nii lummas oli, kui Arvo Pärt ilma tekstita lihtsalt liikus. Väga mõjuv karakter. Tekst tuli illustratsiooniks ning muutus tõlkeks. Idee ja esteetika täitsa okei. Liigutuste fikseerimine läks segaseks, oleks võinud olla puhtam kontrast. Lugu ei tekkinud. Siis nähakse tervikut, kui teineteist tunnetatakse. Loovuse juures on ikka piirid, kui mitu inimest on laval. Huvitav laad, mida tihti ei kohta. Mulle meeldis seda vaadata.

TEINE PÄEV

Jüri G Vaba Valik „Kümme valget neegrit“

Ingrid Pukk: Meie sel aastal pühendasime aega stuudiotööle, kogusime mõttekaartidega ideid, nali võitis ideedekonkursi, etüüdide pealt tuli lavastus kokku.

Väga ägedad, terved ja normaalsed inimesed. Naljasoone leidmine oli vaimukas, kõhulihased said tööd küll. Jumalateema raam meile meeldis.

Noored ei osanud tehniliselt naerda, see tegi selle punnitatuks. Hommikul kell 10 oli raske ülesanne hakata naerma, kui hääli alles magab. Et naeru loomulikus saada, peab käivitama mingi mootori, kasutad diafragmat, mõnda häälikut. Kui muud moodi ei tule, siis naera nõmeda hääliku pealt. Lase kogu hing välja ja viimase õhu pealt tuleb naer. Pööraselt palju ilusaid leide, eesti-briti huumori taju on olemas. Inimestest mööbel mulle meeldis

Rakvere RG „Omaküpsetatud kook“

Tiina Kippel: Sisuliselt on üsna uus trupp, töötame niimoodi, et lasen kirjutada ja räägime palju ja loeme valjusti ette ja küsitleme õpilasi gümnaasiumi peal, hästi ausalt ja avameelselt tuli kirjutada.

Terved, hea huumorimeelega inimesed. Peaks tunnetama publikut ja mitte oma partnerit varjama. Mängu võimalusi oleks veelgi rohkem olnud. Sama algus ja lõpp –

nauditav. Kulminatsioon olemas. Poisid laval olid mõjuvad. Oli mitmeid kohti, kus võiks vaeva näha, praegu tehti veidi "pödramaja", üks lihtne pilk räägib rohkem kui pikem tegevus. Lavastuslikult – Titanicu lugu oleks võinud kolm korda lühem olla, magusat asja tahaks pigem vähem. Teie lavastuses publiku mänguvõtmine jäi mõttetuks, kui seda edasi ei kasutatatud. Kui midagi ette heita, jäi dramaturgilisest tervikust puudu: Mitmekihilisust oleks võinud paremini lahti kirjutada. Mul oli algselt hirm, et tuleb notsu sünnipäev. Millised tüdrukud-ja-poisid-meeldivad-teemad olid huvitvalt esitatud. Ma ei pannud mingil hetkel noormehe lugu enam tähele, nautisin neid pildikesi. Lõpuks ikka tuli see oluline sõnum välja, kui nad seal trepi peal istuvad, lõpuks suutis see etendus minu jaoks tekitada sügava mõtte. Kadestamisväärselt kihvt trupp.

Tallinna 32. KK „Hirm – argipäeva luupainajad“

Kirke Algma: Töö oli teatriklassi koolilõpueksam.

Selge silmavaatega noored. Ilusad kostüümid. Koreograafia sobis. Praeguse lavastuse puhul pandi materjaliga pange – tehniliselt väga tublid näitlejad näisid laval, mitte ei näidelnud. Meil on raske uskuda, et nad selles loos ise elasid ja tajusid. Kui ollakse ise lavastajad ja juhendajad, on kahte plaani (sisemonoloogi ja dialoogi) mängides vaja kõrvalt kätt. Ilmselgelt ei ole see kõige parem tõlge, sõnaapse oli palju, ta ei ole keelelisest kõige parem materjal. Žürii vaidles materjalivaliku üle, mina nägin seal väga head näitlejatööd. On keeruline olla näitleja ja lavastaja. Tahan rõhutada näitlejatöid, eriti Kirket. Minu jaoks kadus ära koolitürduk, Kirke mängus hakkasin nägema tegelast. Kumrardus julguse eest.

SÜG Kreisis „Need kirjad“

Sirje Kreisman: Mul on aukartus monoetenduste ees. Ükskord tuli ju ära proovida. Ma olen kirjadefoobik.

Tegemist tubli tüdrukuga. Minu jaoks oli see perfektne näide kirjandusõpetajate tüüpilisusest, milline on Ramilda: väga rahvusromantiline, klišeelik. Natuke vähe oli liha, läks kannatamise ja tundlemise peale. Tähelepanek: kui jutt jõudis surmani, saatis ta surnud lilled ära, neid oleks võinud tunduvalt varem märgata ja jätta mulje, et jutt läks surmale, sest nägin närbunud lilli.

Mulle tüdruk meeldis, rääkis vaikselt, aga saal ka kuulas. Tähelepanek: mida hämaram on saal, seda raskem on saalist teksti kuulata.

Tehnilist sodi oli, teenija jäi kangasse kinni, oli nähtamatu, oleks võinud kontakti võtta, oleks võinud ka midagi teha. See materjal andis alust rohkemaks kannatuseks, hea, et seda ei juhtunud, mina tajusin energiamulli saali kohal, ma vahtisin teda ammuli sui. Spektiririba on liiga kitsas,

tõuse-möönasid loos vähe.

Rakvere G teatriansambel „Mina ja nemad“

Aili Teedla: Mõni aasta tagasi lugesin ja mõtlesin, et võiks teha. Trupp oli noor ja ootasin, millal see kasvab. Siis kirjutasin suvel asja kokku, kuna muid materjale ei tulnud, siis nii jäi.

Lihtsad väärtused. Tugev trupp. Ei mäginud pingutatult vanu ja noori – väga loomulik. Polnud piinlik vaadata, kui mängiti endast vanemat inimest, oli õigustatud. Materjalivalik õige. Tehtud lustiga ja särava silmaga. Nuku vastu maad löömine oli räige akt – polnud põhjendust. Huvitavad karakterid. Esimest pildist ei saanud paljud aru, ei näinud. Meile ei antud aega paati istuda, liiga kiiresti tulistati alguse tekst. Jube lihtne on lavastada 3-5 inimesega, aga praegu on hea näide, et tähtis on kõigile truppi näitlejatele rakendust leida. Juhendajal on võime seda teha!! Korralik näitemäng, traditsiooniline teater, aitäh selle eest.

KutiMuti Studio „Kaunitar ja koletis“

Tiiu Mägi: Mängisime esimest korda jaanuaris, siis oli ta tunduvalt pikem. Võib-olla olen olnud vastuvõtlik kõigile soovitudele, et teha lugu lühemaks ja tihedamaks.

Materiaalne ühiskond, maskide eesmärk oli näidata neid ühtse massina. Efektselt tehtud. Tekkis palju küsimusi (nt milleks kiik, milleks ronis koletis kaunitarile pähe). Midagi oli liiga palju välja visatud. Häda – suhteliselt kähku sai ivale pihta, aga kõiksugused efektid ajasid segadusse. Oli palju tühja lavaaega, stseenide üleminek võttis palju aega. Kuna maskide äravõtmisel oli kindle mõte, oleks pidanud seda teemat veel edasi arendama. Täpsusest jäi natuke puudu. Meeldis, et teil oli selge sotsiaalne seisukoht. Praegu tahtsite liiga suurt tükki ampsata. Lugu oleks jooksunud, kui asju oleks vähem kokku kuhjatud. Eesmärgiseadmiselt oli see täna kõige huvitavam lavastus. Selle etendusega annab tunda stuudiotöö - väga tubli seltskond. Tervete rõõmsate silmadega. Teil on nii hea kamp. Meeste tantsu fännid oleme me kõik.

Viimsi KK K.O.K.K „Armastuse odüsseia“

Eva Kalbus: Noored tahtsid Saaremaale. Armastuse teema peale läksid kõik põlema. Mina leidsin selle loo. Noorte enda tehtud kirjad olid etenduse alguses ja mõned paremad tulid ka etendusse, siis leidsin sarnasuse Odüsseuse looga. Tekkis kiustatus mängida looga. Mõni noorte tekst sai ka viisistatud.

Sümboolne, et erinevates vanustes õpilased (5.-11. kl). Siirus, lüürilisus. Oleks pidanud kompaktsem olema, natuke venis. Palju ilusaid asju ja hetki. Päril tervikut ei kujunenud. Ise nautisid. Jutustasid lugu ilusti, jooksis kenasti, suutsid edukalt edasi anda. Väga hea materjal, silmad särasid. Üks nüanss, kuidas kohaneti

apsudega: vend kadus pärast mütsi lakke viskamist laval kiiresti – mina-ei-ole-midagi-teinud – poiss oleks võinud selle välja mängida. Kui nad laulma hakkasid, ma kohe ärkasin, mõjus värskelt ja tervendavalt.

Minu meelest oleks olnud huvitavam, kui oleks algmaterjali juurde jäänud. Liiga palju lisamaterjali. Ka kavaleht tekitas veidi segadust. Materjalivalik oli hea, selle eest tänu Tähtis on see, et lapsed ise kirjutasid oma lugusid sisse, neid asju võib alati proovida. 5.-11. klass - nad on ansambel, parim! See on teatrikool.

SÜG Kreisis „Vetelkõndimisest“

Sirje Kreisman: Materjali pakkusid lapsed. Riinu tõi, kuulasime ja noored olid nõus seda tegema. Ma kärpisin ja kärpisin.

Mind põrutas kostüüm, grimm ja meik! Tüdrukud võtsid loo üle ja poisid ei saanud aru oma rollist. Neil polnud ülesannet. Poisid võiksid natuke hämmastunud ka olla.

Saalis tõmmati mul kott heas mõttes täiega pähe – mis see on, ma polnud jõudnud ka kavalehte lugeda? Esimene pool oli täiesti perfektne, siis hakkas tulema ilulugemist, see vetelkõndimine sai palju maisema tähenduse.

Kingade äravõtmise ajal oleks saanud juba teksti rääkida. Päeviku lugemine oli leige. Kui pandi päevik kinni, siis hiljem ei leidnud järke üles, mõtetu ajaraiskamine. Kahe poisi veerimine oli liiast. Ilus laul ja laulmine. Meeste müür ja õrnad naisukesed – rohekem oleks pidanud suhestama. Kohati läksid natuke paatosesse.

Ei olnud materjali lugenud, ma ei mõelnud midagi, pea oli tühi – teatrielamus on teatrielamus ja vahet ei ole kas kooli- või päristeater.

Jõgeva Liblikapüüdja „Ükskord Moskvast“

Lianne Saage-Vahur: Täna mul tekkis seos „Libahundiga“, on tähtis rääkida, kuidas ühiskond teeb inimesele haiget, kuidas üks sõna võib ära rikkuda inimese elu. Mul tundus, et mul on trupis olemas Gerassimi kuju. Alustasime Turgenevi loo lugemisest. Karl tegi selle loo ära!

Ma tahaks tunnustada dramatiseeringut! Erakordselt kõrge loo mõtestamise tase. Mõisaproua ja jutustaja roll, ta poleks pidanud jutustama mitut lugu, ta hakkas veidi karakterit panema. Oleksime tahtnud, et Grassimil poleks ühtegi sõna olnud. Meeldis väga, et poisid löid karakterid tõsiseltvõetavalt ja ausalt. Kõrge kultuur, pole mäkerdatud. Tugev ansambel, baas olemas.

Finaal oli välja venitatud, kui nad seal ringis end pöörasid, oleks seda tehniliselt saanud teha kolm korda kiiremini. Rätik oleks pidanud koeraks muutuma veidi rohkema rõhutusega.

Kirke Algma: "Ma loodan, et mu esimene kord lavastajana läheb hästi."

Krete Sema ja Sandra Kahu

Ilmselt mäletavad kõik suuremad minikatefännid eelmisel aastal lavalaudadel kepselnud ja ühtlasi ka näitlejapreemia pälvinud Jänest Tallinna 32. Keskkoolist. Sellel aastal on Kirke „Jänest“ Algma taas meiega, kuid seekord juba täiesti teise koosseisu ja tervenisti uue näidendiga. Tegemist on Tallinna 32. Keskkooli 12. klassi lavastusega "Hirm - argipäeva luupainajad".

Nimelt pani Kirke kokku meeleühe kolmeliikmelise pundi ja võttis enda kanda osaliselt lavastamise kui ka ühe kolmandiku näitlemisest. Ülejäänud osa vastutusest kandsid enda õlgadel varasema kogemusega Stinne Loo, kes abistas ka lavastamisel, ja nüüdseks juba minikatepistikutesse nakatunud Ramo Hallik.

Kirke trupp on väike, mõnus ning väga värske, sest sai alguse alles eelmise aasta sügise lõpus, novembris. „Me kõik hoolime üksteistest väga. Selle lause peale teeksid mu trupiliikmed ilmselt mulle nägusid ja väidaksid, et ma olen füüer,“ naeris Kirke. Hiljem lisas ta veel: „Me saame kokku selleks, et teha proovi, ja tihtipeale algavad proovid itsitamise ja üksteise kallal nokkimisega, aga lõpuks on proov tehtud ja tulemused on head.“ Nad tulid kokku, sest neil oli kindel soov teha valmis üks hea etendus ja nad on kõik eranditult püüdnud anda endast 100%. Vastuseks küsimusele, mis on näidendi teema, tuli kuuldavale vaid üks sõna: „Hirm“. Tegelikult on see näidend meie lõpulavastus, mille me kõik kolm valisime üheks lõpueksamiks,“ kommenteeris Stinne.

Stseen Kirke Algma esimesest lavastusest

Tegemist on õpilastega klassist, mille põhisuunaks on teatriõpetus. Näitlemine on nende argipäev ja seda lavastust oldi juba enne miniteatripäevi paar korda etendatud. Kirke arvates võlubki minikate juures kõige enam seltskond ja inimesed. Stinne meelest on siin lihtsalt alati äge. Saaremaale tulles haaraks neid nagu endasse kohe teistmoodi aura – mõnus ja soe. „Oleks imelik mitte minikatele tulla,“ oli Kirke endas veendunud. „Minikatel on lihtsalt nii head söögid ja alati sööklauas tules on köht meelelülitais,“ nentis Stinne oma pehmel madratsil uniselt ringutades ning lisas seepeale veendunult: „Jõgeva luulefestivalil pakutava toiduga pole see isegi mitte võrreldav – nii maitse kui koguse poolest.“

Näitlemise ja lavastamise vahel on Kirke arvates erinevus vaatepunktis. „Etenduse mängimise ajal on näitleja staar, lavastaja töö on aga läbi ja tema on kõigest see inimene saalis, kes teab kõiki vigu, mida laval tehakse,“ tõdes ta, arvates, et ei ole võimalik öelda, kumma roll on lihtsam. „Mõlemad nõuavad suurt vastutust, tööd ja austust näidendi vastu ning mina isiklikult olen valinud endale sihiks saada lavastajaks.“ „Ma loodan, et mu esimene kord lavastajana läheb hästi. Kui olukord kõige hullem ei ole ja ma leian uuesti nii hea grupi kui praegu, siis ma tahan kindlasti ka tulevikus lavastajana minikatest osa võtta,“ mõtiskles Kirke. Küsimusele, kas kätetuivatuspaber vetsus on olemas, vastas Stinne: „Kätetuivatuspaber? Viimati, kui ma seal käisin, siis oli!“

Bussijuhtide pommitamine

Sandra Kahu ja Krete Sema

Kas Sina, bussijuht, tead ...

1. ... kellele Sa oma transporditeenuseid pakud?
2. ... millist teatritükki Sinu teatritrupp etendab Saaremaa Miniteatripäevadel 2011?
3. ... kuidas sai Sinu teatritrupp hakkama Saaremaa suurepärase lavalaudadel?
4. ... mida tegid Sinu eeskujulikud noored bussis tegelikult?

Kasutajatunnus: Harrimuzzz

Teadaolevad andmed: mees, endine kultuuritöötaja ja lavastaja
Tunnusmärgid: Mercedes, hõbehall, 31 istekohta

1. Jah, minu bussis sõidavad Jõgeva Libilikapüüdjad.
2. Oioi, seda ma nüüd küll ei tea ...
3. Mm ... sellega on nüüd selline lugu, et ma magasin sisse. Ma olen igal teisel etendusel alati kohal olnud, ausalt!
4. Nad olid väga eeskujulikud. Ma sõidutan neid juba 10 aastat, me oleme täitsa vanad semud.

Kasutajatunnus: -SuperMarek-

Teadaolevad andmed: mees, bussijuht
Tunnusmärgid: Scania, punane ja valge,

53 istekohta

1. Jah, tean.
2. Ei ole kursis, ma sõidutan neid alles esimest korda.
3. Mm ... ei, ma pole üldse kohalgi.
4. Nad käitusid ... väga hästi.

Kasutajatunnus: Evaplix007

Teadaolevad andmed: naine, juhendaja, blond
Tunnusmärgid: Renault, punane, 9 istekohta

1. Jah, minu bussis on Viimsi KK K.O.K.K.
2. Veits tean, jah.
3. (toimetus unustas küsida)
4. Jah, teine rida mängis pokkerit ja kolmas rida sõnamängu.

Täida ise!

Grand Prix:

3 Laureati:

Parim meesnäitleja:

Parim naisnäitleja:

Parim juhendaja:

Parim muusikaline kujundus:

Parim lavakujundus:

Ansamblimängupreemia:

Huumoripreemia:

Parim žüriiliige:

Õpilaszürii preemia:

Publikupreemia:

Eluröömu preemia:

Juhendajate lemmik:

Muud preemiad:

Toimetajate nurgake

Alar Truu	Kerttu Koplaste
Anna Põld	Krete Sema
Deiri Osmaljan	Krista Tuuling
Gustav Kull	Kunnar Sink
Hegne Pupart	Laur Vatsfeld
Henri Sink	Merle Rekaya
Henri Tamm	Reet Igav
Iiri Osmaljan	Sandra Kahu
Jaana Albert	Taavi Turk
Janne Albert	Triino Lest

SÜG24

Taavi Turk ja Anna Põld

Šokk! Kaunitaride palgetel vohab iiveldamaajav monokulm!

KutiMuti Studio esikaunitaride saladus on paljastatud: usaldusväärsete allikate sõnul vajab noorte daamide näos vohav kare karv igapäevast pintsettidega taltsutamist! SÜG24 tragi fotograaf on jäädvustanud selle tegevuse usinasti fotole. Kes teab, ehk oleksid kaunitarid pigem koletise rolli sobinud!?

Koletislike kulmudega neiud igapäevases kannatustetsükliis.

Kuriosum: KutiMuti studio pidles alasti noormehi!

KutiMuti studioga vesteldes tuli välja, et mitmedki neiud, ning ka paar noormeest, olid salaja piilumas käinud teatud kuumaverelisi noori mehi, kes olevat ka käsi püksi pistnud ning sealt võtmeid ja muid säravaid esemeid välja võlunud. Kes teab, ehk passis nimetatud Adonise võti ka mõne noore daami (või siis noormehe) taba lahti keerama?

Koletu rünnak: ninakoletis nokib ninu ning silmi.

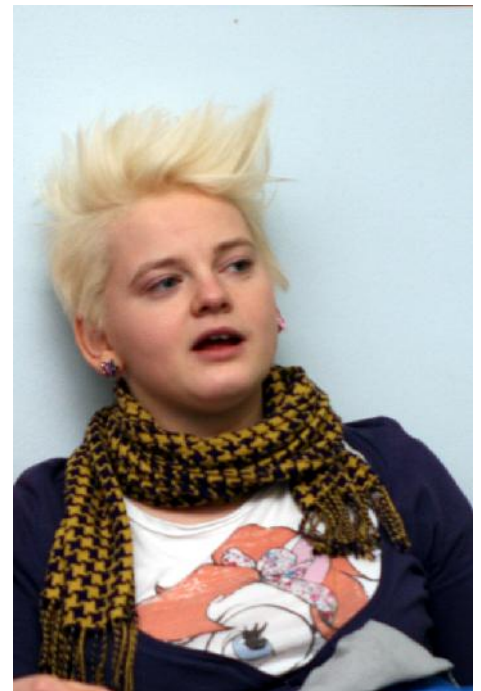
SÜG24 toimetuseeni jõudnud info ainetel on kolmandal korral rünnanud õudne ninakoletis abituid ohvreid. Ohvritel kahjustati kahel korral nina ning ühel korral silmi. Kui keegi leiab midagi ebatavalist seoses ninakoletisega, andke teada.

Päeva tsitaat:

“Ma ei saa olla ilus ja rääkida samal ajal!” (Tundmatuks soovida jäänud tantsijanna.)

Tolerantsi triumf: nõdrameelne noor astub üles lavalaudadel!

Usutledes Tallinna 32. keskkooli, tuli välja huvitav seik, et üks noortest näitlejannadest peab end hoopistükkis lihtlabaseks tarbeesemeks: täpsemalt harjaks. Lähemalt uurimisel selgus tõik, et tema juukseid saab kasutada ideaalselt ka kõige tolmusema pöranda pühkimiseks. Meeldiv näha, et ka vaimselt tasakaalutud saavad noorte teatrifestivalil üles astuda.

Nõdrameelne noor pettekujutelmades eksisklemas

Õös on asju: rölge tõuk šokeeris magajaid!

Külasthanud Jüri Gümnaasiumi noori, sai SÜG24 toimetus õõvastava loo osaliseks. Nimelt olevat neid õösel külasthanud keset pörandat roomanud ilge roheline olevus, kes nägi välja nagu emane tõuk ja rökis inimhäali.

Fotolavastus pea pooleteistmeetriseks tõuguks maskeerunud peatoimetaja koos hämmeldunud magajatega.

